

og at der ligeledes i den første Tid er forbundet Udgifter med Patentets Anvendelse, hvorved Patenthaveren bringes i et Forhold, der gjør Kjendelsens Erlæggelse trykkende for ham. Medens vi derfor ikke have taget i Betænkning at foreslaa Kjendelserne saa store, som Mindretallet har foreslaaet dem, for de 3 sidste Aeraar af de 15 Aar, have vi troet, at der var Tilstrækkeligt, som talte for, at en Lempelse fandt Sted i de 2 første Aeraar. Naar den ærede Minister derimod har anført, at det ikke vilde være heldigt overfor Ansøgere, der vilde komme med Beggæring om at erhverve Patent paa urimelige Ting, idet der ikke i vort Forslag vilde være en saadan Modvægt mod dem, som naar Betalingen er høj, forekommer det mig dog ikke at være billigt, at Patentansøgere og Patenthavere, som med Grund have søgt Patent, skulle nødes til at betale dette højere, end man ellers vilde anse det for rigtigt, blot for at opnaa denne Modvægt mod urimelige Ansøgere, og det er vist meget tvivlsomt, om man derved i mindste Maade vilde formindske Antallet af dem, der søge Patent, ikke saa meget med den rimelige Anvendelse for Die, som for at benytte det som Reklame; thi ved denne Leilighed er den her foreslaaede Forandring vist ikke af nogen Betydning. Vi ville derfor bede om, at der maa blive taget Hensyn til den Omstændighed, at navnlig i Begyndelsen — i hvorvel Beløbet ikke i og for sig er nogen stor Kapital —, den Kjendelse, der skal betales for at tage Patent, kan være en trykkende Udgift. I Hensind hertil vil jeg paa Medforslagsstilleres og egne Begne tillade mig at anbefale Forslag 3 b til § 4.

Feslen: Jeg vil blot sige endnu et Par Ord angaaende det Forslag, jeg har stillet til § 2, nemlig at den, der vil erhverve Patent paa en Opfindelse, skal afgive en Erklæring paa Tro og Love om, at Opfindelsen er hans egen. Det forekommer mig dog, at en saadan Erklæring har en stor Betydning overfor den Tilslugen af Andres Opfindelser, som ikke er saa sjelden, navnlig fordi den Bedkommende ikke kan risikere at afgive den, naar den ikke er overensstemmende med Sandheden; thi Opfindelsen bliver jo offentliggjort, og han kan da risikere, at den virkelige Opfinder kommer og siger: Du har afgivet en falsk Erklæring; thi den Opfindelse er min. Det forekommer mig dog, at i dette Forhold have disse Erklæringer — ellers skal jeg gjerne indrømme, at de maatte ikke i alle Tilfælde tages saa nøie — en virkelig stor Betydning; thi man vil dog risikere for Meget ved at afgive en saadan Erklæring, naar den ikke er overensstemmende med Sandheden.

Ordføreren (Rieger): Jeg tilstaar, at jeg har nogen Bæmskelighed ved at sætte mig ind i den Rækkegang, der har bragt Mindretallet til, ud-

gaaende fra Forslaget om at affasse al Afgang til Patenter, at komme til det Resultat at foretrække Lovforslaget i dets oprindelige Form, hvorefter der aabnes den videste, en aldeles ukontrolleret Afgang til at erholde Patent, for Flertallets Forslag. Det forekommer mig dog ganske klart, at naar man overhovedet har Betænkning ved Muligheden af at erhverve Patent, maatte man konsekvent foretrække en saadan Ordning af Forholdet, hvorved Afgangen til Erhvervelse af Patent blev mindre glat, mindre let. Men det er jo naturligtvis Noget, jeg maa henstille til det ærede Mindretals egen Overveelse, som jeg altidligere har gjort det, uden at forlange nogen nærmere Begrundelse af denne for mig ikke forstaaelige Lankebevægelse. Jeg skal altsaa, efter a den ærede Indenrigsminister har erklæret, at han anbefaler Thinget at vedtage de Hovedforslag, der af Flertallet ere stilled til Lovforslaget, ikke gaa nærmere ind paa den Different, som er mellem Mindretallet, der nu fastholder Regjeringsforslaget, og Udvalgets andre Medlemmer. Jeg skal kun fremhæve dette, at jeg paa ingen Maade kan erkjende, at den Forprøvelse, som efter Forslaget vil finde Sted, ligesom der jo hidtil hos os har fundet en Forundersøgelse Sted, skal være ufruktbar, hvortil kommer, at jeg maa anse den Offentliggjørelse, som er knyttet til det første Stadium, for meget vigtig. Paa de forskjelligste Steder, hvor disse Spørgsmaal ere blevne overveiede, har jeg fundet det fremhævet som en Hovedsag ved en rigtig Ordning af Afgangen til at erhverve Patent, at der derigjennem blev givet et Varn imod Hemmeligholdelse af Opfindelser. Jeg kunde fristes til at sige, at allerede denne Regel om Offentliggjørelse af en Beskrivelse med Tegning, forsaavidt den hører med til at forstaa Beskrivelsen, er en saadan Binding ved den her foreslaaede Ordning, at selv om denne stod alene, vilde den indeholde et ikke ubetydeligt Fremskridt fra den nuværende Tilstand. Men i Forbindelse dermed maa jeg paany fremhæve, at det ikke gaar an at underkende Betydningen af Forprøvelsene, fordi man ikke tør paastaa, at de ere feilfrie. Det ærede Mindretal gjorde en Indvending imod, at man ikke paalagde den Patentkommission, som foreslaas, et Ansvar, som han selv vil være den første til at erklære, at den ikke kan bære, nemlig det absolute Ansvar for Opfindelsens Virkelighed, dens Nyhed o. s. v. I den Henseende foregaar der jo slet ikke nogen Forandring fra den nuværende Tilstand; ogsaa nu foretages der en foreløbig Undersøgelse, men det er jo en Kjendsgjerning, at, uagtet Patentet er udsædigt med Kongens Understrift, kan der reises Proces ved Domstolene til Afgjørelse af det Spørgsmaal, om de stiftende Betingelser, under hvilke Patentet er givet, have været tilstede eller ikke. I den Henseende staar altsaa Sagen efter Flertallets Forslag paa samme Maade som før; men der er